

Paying the Fee of a Technician Who Refused to Give an Estimate

Q I sent my computer to a technician to repair serious problems. He was unwilling to tell me his fee in advance. He claimed that it depended on how long the job would take him and that he could not commit to an expected maximum. After fixing the computer, he charged me what I consider an exorbitant price. I am not sure I trust him regarding how much work he put in. Must I pay without making an issue of it?

התובע להוציא הוצאות לכופו לירד לדין, חייב לפרוע לו כל הוצאותיו ... הגה מי שאמר לחבירו שילכו לדון במקום אחר, ואמר לו: "לך ואני אבוא אחריו", והלך, והשני לא הלך אחריו, צריך לשלם לוה שהלך כל יציאותיו. כשהסרבן צריך לשלם ההוצאות אין אומרים שישבע כמה הוציא, ויטול, אלא צריך לברר כמה הוציא, או הבית דין ישומו לו הוצאותיו וכו' ושלם לו.

1. שולחן ערוך חושן משפט סי' פט סעי' ד
בעל הבית אומר: "שתים קצצתי לך", והשכיר אומר: "שלשה קצצתי לי", המוציא מחבירו עליו הראיה.

2. שולחן ערוך חושן משפט סי' עה סעי' יג
"מנה לי בידך"; "אין לך בידי אלא חמשים, והשאר איני יודע", מתוך שאינו יכול לישבע, משלם.

3. ש"ך חושן משפט סי' עה ס"ק נד
לא שנה אמר בו, לא ידענא פטור. דדוקא בבעל דבר שהיה לו לידע, וכיון שאינו יודע משלם, אבל ביורש לא היה לו לידע. מור.

4. משנה, כתובות דף עט ע"ב ב
המוציא הוצאות על נכסי אשתו, הוציא הרבה ואכל קימעה, קימעה ואכל הרבה – מה שהוציא הוציא, ומה שאכל אכל, הוציא ולא אכל – ישבע כמה הוציא ויטול.

5. רמ"א חושן משפט סי' צא סעי' ג
הגה: מי שהוציא הוצאות על נכסי חבירו ברשות חבירו, ותובע ההוצאות, והנתבע אינו יודע (כמה), נשבע התובע ונוטל. והוא הדין בכל מידי דהאי ידע והאי לא ידע, נשבע האי ידע.

6. שולחן ערוך חושן משפט סי' יד סעי' ה
המתחייב בדין אינו חייב לשלם לשכנגדו יציאותיו, אף על פי שהזיקו לדון בעיר אחרת. והני מילי דלא מסרב למיקם בדינא ... אבל אם היה מסרב לבא לבית דין, והוצרך <<

7. ש"ך חושן משפט סימן צא ס"ק כג
והוא הדין בכל מידי בו. כתב הסמ"ע [סקט"ז] – עיין לעיל סי' י"ד שכתב בהג"ה והוא מתשובת הרא"ש, בהסרבן שהוציאו עליו הוצאות, דצריך לברר כמה הוציא ואינו נאמן בשבועתו. שאני התם דההוצאה היתה בעל כרחו של סרבן, מה שאין כן הכא, דהוציא עליו לטובתו. ומשום הכי נמי כתב המור בס' צ"ג וזה לשונו: (ו) בכל מה שיברר ראובן בעדים בו, שם נמי לא היתה ההוצאה לטובתו, אף על פי שהיה מוכרח להוצאה, עד כאן לשונו. והגאון אבי מורי ורבי ז"ל כתב, זה לשונו: ואני אומר, שאני הכא שהיה ברשות חבירו, מתחילה הימניה חבירו בשבועתו, עד כאן לשונו. ורצונו לומר דלא דמי להך דסי' י"ד וסי' צ"ג, שלא היה ברשות חבירו, ונכון הוא.

8. פתחי תשובה חושן משפט סי' צא ס"ק ד
... אודות ראובן שהיה גובה מסים כמה שנים ... והיה המוציא והמביא דקהל הנ"ל, ואחר כך נתגרש משם מחמת המושל, וביקשו הקהל ממנו חשבון, והביא ראובן פנקס כתוב בו יציאותיו וקבלתו, ונמצא איזה פרטי הוצאות באיזה דפים ... גם הסך הכל הנרשם למטה הוא מכוון לאותן הכתובים באותו דף בראשי השיטות, חוץ מאותן הוצאות הכתובים באמצע ... והנה ראובן תובע מהקהל כמה מאות המגיעים לו על פי פנקס ההוא. והקהל השיבו, מאחר שנראים הדברים שראובן זיין אותן הוצאות הכתובים באמצע השיטות, גם הסך הכל מוכיח על זה, ממילא אודא נאמנותו ואבד חזקתו בו, וראובן מתריץ עצמו ... אף על גב דגובה מסים שנתמנה על פי הצבור מדעתם, נאמן בלא שבועה אפילו להוציא בו ... מכל מקום בנידון דידן דאיתילד ביה ריעותא בפנקסו, אף על פי שהוא מתריץ ונותן אמתלא למה נשתנו זו מזו, מכל מקום מידי ריעותא לא נפק כי ודאי שערי תירוצים לא ננעלו